

עפ"ג 8333/01- נתנאל בן משה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

לפני כבוד הנשיא רויטל יפה-כ"ץ - אב"ד כבוד
השופט יואל עדן כבוד השופטת רחל תורן
עפ"ג 8333-01-22 ע"פ 5746-01-22

נתנאל בן משה
עו"ב"כ עו"ד איליה דבירין
בעפ"ג 8333-01-22
בע"פ 5746-01-22

מדינת ישראל
עו"ב"כ עו"ד תהילה גלנטה
בעפ"ג 8333-01-22
בע"פ 5746-01-22

נגד

פסק דין

השופט יואל עדן:

ערעור וערעור שכנגד על גזר הדין של בית משפט השלום.

המערער בעפ"ג 8331-01-22 יקרא להלן "המעער" או "המשיב", והמערערת בעפ"ג 5746-01-22 תיקרא להלן "המערערת" או "המשיבה".

כתב האישום המתוקן וההסדר

1. המערער הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן הכולל 12 אישומים, מספריהם - 1, 4, 5, 7, 8, 9, 12, 14, 16, 17, בעירות הבאות:

באישום הראשון: פגעה בסימן מסחר לשם סחר ללא רשות - לפי סעיף 60(א)(1) לפקודת סימני מסחר (נוסח חדש) התשל"ב - 1972 ("פקודת סימני מסחר"), איסור ייצור שיווק או החזקה לשם שיווק של תכשיר או חומר גלם שיש בהם כדי להטעות בניגוד להוראות סעיף 47א + 47ה לפקודת הרוקחים (נוסח חדש), התשמ"א - 1981 ("פקודת הרוקחים") (שתי עבירות), החזקת תכשיר לשם שיווק בסיטונאות - לפי סעיף 42א(א) לפקודת הרוקחים (שתי עבירות), ייצור תכשיר בתנאים לא נאותים - לפי סעיף 42ד(א) לפקודת הרוקחים.

עמוד 1

בأישום הרביעי: קשירת קשר לעשות עוון - לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ("חוק העונשין"), טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין.

בأישום החמישי: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

בأישום השביעי: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים, קבלת דבר במרמה - לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

בأישום השmini: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, קבלת דבר במרמה - לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

בأישום התשיעי: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים, מוכר, משכיר, מפיז טובין לפי מסחר - לפי סעיף 60(א)(3) פקודת סימני מסחר.

בأישום העשרי: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים, קבלת דבר במרמה - לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, איסור ייצור שיוק או החזקה לשם שיוק של תכשיר או חומר גלם שיש בהם כדי להטעות בניגוד להוראות סעיף 47א+47ה לפקודת הרוקחים.

בأישום האחד-עשר: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

בأישום השנים-עשר: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - עבירה לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

בأישום הארבע-עשר: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

בأישום השישה-עשר: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

באישור השבעה-עשרה: השמתת הכנסתה בمزיד - לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסת (נוסח חדש) - התשכ"א - 1961 ("פקודת מס הכנסת"), זיוף פנקסים - לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסת, שימוש במרמה ותחבולה - לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת.

על פי כתוב האישום:

בחלק הכללי של כתוב האישום מתואר כי המערער בעל עסוק לממכר תוספי תזונה החל מיום 30.5.20 בחר כשר ("בודי שיפ"), וכן בעל נקודת מכירה לממכר תוספי תזונה בחדר כשר נוסף ("פרופיט").

המעערער עוסק בפיתוח גוף, והוא דמות מוכרת בקהילה מפתח הגוף ("בADI בילדיניג") בישראל. כזהה, רכש לעצמו המערער מוניטין בקרב הקהילה, כמו שמבחן ובקייה בשיווק, מכירה ושימוש בתכשירים המסייעים לבניית מסת שריר, לשם הגדלת נפח השרירים בגוף. בנוסף, עבד המערער כමמן כשר ונוהג ליעץ באשר לכשר ותזונה.

המעערער, אינו רוקח, ואיןו בעל השכלה רפואית כלשהו.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, יצר המערער, החזיק ושיווק ומכר, הן למיפוי משנה והן ישירות ללקחות, תכשירים שהנים "סטרואידים אנabolים", ותכשירים נוספים וזאת כאשר הוא אינו בעל היתר או רישון לעסוק בייצור, שיווק או מכירת תכשירים.

"סטרואידים אנabolים", הינם תכשירים המשמשים לפיתוח מסת שריר ושיפור ביצועים ספורטיביים. תכשירים אלה, אינם מאושרים לשימוש או שיווק על ידי משרד הבריאות, שכן הם מהווים סכנה של ממש לבリアות המשמש ועלולים לגרום לתופעות התקפי לב ומוחות, היוצאות קריishi דם, עליה בסיכון למחלות לב חסימתיות, עליה בלחץ דם, ירידה בפוריות, אקנה, התקרותות, דלדול אשכים, הגדלת חזה, הגדלת הפרוסטטה, ירידה בספרית הזרע, הגברת של יצור כדוריות אדומות בדם, ציסות מסכנות חיים בכבד, הופעת גידולים סרטניים, כשל קליתי וכן השפעות נפשיות כגון דכאון, תנודתיות במצב הרוח, אגרסיביות, אלימות ותוקפנות, מאניה, דמנציה.

סיכון יתר קיים, כאשר המשמש נוטל תכשירים מסווג סטרואידים אנabolים בזמן נטילת תרופות נוספות אשר עלול להביא לתוצאה של החמרה תופעת הלואו עד כדי סיכון חי אדם.

תכשירים הנזכרים יחד עם סטרואידים אנabolים מטרתם להאיץ את חילוף החומרים, להמריץ ולשפר ערנות. גם אלה הינם תכשירים רפואיים האסורים לייצור, שיווק או מכירה שלא באמצעות רוקח מורשה בבית מרכחת, וחיבבים במרשם רפואי ("תכשירים נלוויים").

הן סטרואידים אנabolים והן תכשירים נלוויים, ניתנים לצריכה בטבילות או בהזרקה, ולשם צריכתם נדרש הילך ייצור

במהלכו מעובד התכשיר מאבקה או גיל שהinem חומר גלם - לטבליות במינים שונים או לנוזל אותו ניתן להזריק לגוף.

לאור תופעות הלוואי שפורטו לעיל, סטרואידים אנabolים הינם חומרים מסוכנים, הניתנים במסגרת טיפולות המאושרות ע"י משרד הבריאות, כאשר אופן ומינון נטילתם מפורטים במרשם רפואי רופא ורכישתם מותרת אף ורק בבית מרחת מורשה.

המערער יצר את התכשירים כאמור לעיל, ללא שומר על תנאי יצור אחסון וסימון נאותים, המפורטים בתקנות הרוקחים (תנאי יצור נאותים לתכשירים), התשס"ט - 2008 בכך שייצר את התכשירים ללא שמירה על ניקיון וסניותיה, בקרת איכות מספקת, אבטחה, תיעוד והיגינה.

Testoviron הינו סימן מסחר רשום בפנקס רשם סימני המסחר תחת המספר 4580 לגביו טובין מסוג 5 אשר הזכות בו שייכת לחברת Bayer Intellectual Property GmbH ("סימן המסחר הרשות - באיר").

עוד מתוארת בחלק הכללי, החובה להגשת דוחות על הכנסות וניהול פנסבי חשבונות, והאישום המתיחס לעבירות המש הינו אישום 17, כפי שיפורט להלן.

על פי האישום הראשון - במהלך שנת 2016, שכר המערער מבנה לאחסן ("המחסן"), ובמהלך שנת 2017 כחלק מפעולותו של המערער לייצור, שיווק ומכירה של תכשירים וسمן רפואי, שכר מבנה אחסון נוסף, הניצב ממול למחסן, וזאת לצורכי העמדת מכונה לייצור לטבליות ("המעבדה").

לקידום פעילותו, רכש המערער במועד הרלוונטי מספקים שונים בירושלים, קליליה וסין, מוצרים שונים וביניהם פקקים, נילון לאטימה בחום, בקבוקים, אמפולות, בליסטרים, מדבקות ואריזות קרטון ("מוצרי אחסון ואריזה").

בהמשך לכך, "בא המערער מסין סטרואידים אנabolים באבקה או בגיל ("חומר הגלם"), מהם רקח על בסיס מידע שפורסם באתר אינטרנט יחד עם תכשירים נזולים שונים, כגון חומר טעם וצבע, וייצר תכשירים בצורת נזול או לטבליות, כשהוא משתמש במכונות ובמוצרי אחסון ואריזה. באופן זה יצר המערער תכשירים המיועדים לשיווק ולמכירה, תכשירים בצורת נזול המיועד לצריכה באמצעות הזרקה ותכשירים בצורת לטבליות.

התכשירים אותם יצר המערער, יוצרו על ידו במעבדה אותה הקים, תוך שימוש במכונות לייצור לטבליות ולמיילוי אמפולות, ללא שומר על תנאים נאותים לייצור תכשירים מבחינת סניותיה או בקרת איכות כלשהי, ויצרם ללא שהוא רוקח מושה, ולא שהוא בעל הכשרה רפואית כלשהי.

בנוסף, חלק מהסטרואידים האנabolים אותם יצר המערער, מילא הוא באמפולות זכוכית עליהם הדבק תווית של המותג Testoviron, שהינו סימן מסחר רשום, ובכך סימן לשם מסחר, ללא רשות בעל סימן המסחר, טובין אשר לגיביהם נרשם הסימן, וזאת בכונה להטעות באופן בו האמפולות אותן יצר המערער, יחו צאםפולות של המוצר Chorion, Testoviron, Testoviron הסימן, וזו את בכונה להטעות באופן בו האמפולות אותן יצר המערער, יחו צאםפולות של המוצר Chorion,

המערער החזק במעבده בחומרי גלם, תכשירים, כל קיבול ומכשירים המשמשים להכנת תכשירים, ובهم: מכונה לركיחת תמיסות ומילוי אמפולות; מכונה לייצור טבליות; עשרות שקים של אבקות, חומרי גלם, בצעעים שונים, המכילים סטרואידים אנабוליים אותם ייבא המערער מסין דרך האינטראנט; עשרות אלף טבליות בתפזרת אשר יוצרו מאות חומרי גלם, בצעעים ובצורות שונים; מאות בליסטרים ריקים ומאות בליסטרים המכילים טבליות בצעעים שונים; מאות בקבוקי זכוכית ופלסטיק ריקים, אשר יועדו למילוי עתידי; מאות אמפולות ריקות, עשרות אמפולות אליהן נוזל המכיל סטרואידים אנabolים, ועשרות אמפולות מפירות המכילות נוזל ונושאות תווית של סימן המסחר הרשמי horizon, המיעודת לשיווק ומירה; אלפי פקקים, מדבקות מסווגים שונים; בקבוקים המכילים נוזלי מהילה, וביניהם מן זרעי ענבים, חומרי טעם, בנזול וצבי מאכל; וחמש שקיות עירוי (סודום קלוריד).

במהלך שנת 2017 רקח המערער תרכובת סטרואידים אנabolים המ_mAה חומרים שונים, כדי תכשיר בצורה נוזל ו/או טבליות, וכל זאת עשה במעבده, ללא פיקוח על תנאי ייצור התכשיר, כאשר הוא אינו רוקח מורשה.

בהמשך לכך, לצורך שיווק התכשיר, יצר המערער מותג בשם "blanco farma", בכך שרכש מבית עסק אריזות קרטון עליהם הוטבעו פרטיים כזבים כגון: שמו של המותג "blanco farma" ("בלאנקו"), הרכבו של התכשיר, עובדת ייצורו בקנדיה, תאריך תפוגה המתבסס על חומר הגלם, ומידע באשר לתנאי אחסון המוצר ומרכיביו, בדומה למידע המצו依 על גבי אריזותיה של חברת "פארמה קומ'" ובאופן שיחה כאלו התכשיר אותו יצר המערער יוצר ע"י חברת תרופות מושחתת ובאופן חוקי ("מצג השווא").

בתאריך 23.11.18 החזק המערער במעבده באפי בליסטרים סגורים המכילים כדורים בצעעים שונים, על גיביהם מוטבע המותג "בלאנקו", וכן בעשרות אלף אריזות ריקות על גיביהם מוטבע המותג "בלאנקו" והנחות להכיל טבליות במינונים שונים.

כל זאת עשה המערער על מנת לשוק ולמכור תכשיר אשר יש עליו פרטיים שמהותם להטעות לגבי אותו תכשיר, וייצר תכשיר שונה הוא מללא אחר הדרישות לתנאי ייצור נאותים לתוכירים, הcin תכשירים לשימוש כשהוא אינו רוקח, החזק תכשיר או חומר גלם לשם שיווק בסיטונאות כאשר אין הוא בית מסחר לתרופות או מוסד רפואי, ובאופן שיש בו להטעות לגבי פרט מהותי בתכשיר או בחומר הגלם.

על פי האישום הרביעי - בשנת 2015 קשו המערער ולירון ישניביץ ("לירון") קשר לשיווק סטרואידים אנabolים באופן שבו המערער היה מספק לירון תכשירים לשם הפטצטם ומכירתם.

לשם קיודם הקשר ומיומו שוחח לירון עם המערער במספר הזדמנויות אודות זמינותם, איכותם ותוקפם של סטרואידים אנabolים מסווג טסטופטרון וטרן מבוקבקים, בהתאם לדרישת לקוחותיו של לירון.

החל משלט 2015 ועד לתאריך 23.10.18 במספר רב של החלטות מכר המערער לירון תכשיטים מבוקבקים בסך כולל העולה על 14,856 ₪.

במעשיו אלו קשור המערער קשר עם לירון בכונה לבצע עוון, וכן שיווק ומכר בסיטונאות תכשיר כאשר הוא אינו בבית מסחר לתרופות או מוסד רפואי, וכן מכיר (חומר) מסוון בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חי אדם או לגרום לו לחבלה.

על פי האישום החמישי - בין המערער לבין אלעד ישנה היכרות מוקדמת הנسبה על פיתוח גוף וייעוץ תזונתי, במסגרתה ייעץ המערער לאלעד ליטול סטרואידים אנабוליים להגדלת מסת שריר בגוף.

בעשרה עד עשרים מועדים שונים, בין השנים 2016-2018, מכר המערער לאלעד בבודיו שיפ סטרואידים אנабוליים בעלות כוללת של 4,000 - 6,000 ₪, וזאת תוך שהוא מדריך את אלעד אודות מינומי צריכתם.

הסטרואידים אותם מכר המערער לאלעד סופקו בארכיות סגורות ופתוחות, בטבליות ובבקבוק המכיל נוזל.

כתוצאה מצריכת הסטרואידים נגרמו לאלעד תופעות לוואי כגון הקאות, צרבות, חוסר תיאבון, אגרסיביות, רעדות בגוף, התכווצויות שרירים, נזקשות ויבש במפרקם.

על פי האישום השביעי - בשנים - שלושה מועדים שונים, אשר אינם ידועים במדויק למאשימה, בין השנים 2017-2018 מכר המערער לשלה, בבודיו שיפ, סטרואידים אנабוליים בעלות כוללת של כ-3,000 ₪, אשר כללו בקבוקים וטבליות.

במעמד המכירה או בסמוך לו, שיווק המערער את הסטרואידים כתכשיר ממוקור אירופאי או קנדי ("מצג השווה"). כתוצאה מצג השווה, סבר שלמה כי מדובר בתכשיר שיוצר בחוק, ولكن רכש מהמעערער את התכשיר.

כתוצאה מצריכת הסטרואידים נגרמו לשלה תופעות לוואי כגון: גודש בפטמות, נשירת שיער הראש, שיעור יתר באיברי הגוף השונים, גבושיםות בעור ופצעי אקנה.

בהמשך לכך, פנה שלמה למעערער ושיתף אותו בתופעות הלווואי אותן הוא חוות, או זאת ציין המערער כי יש בהן להעיד על אפקטיביות התכשירים.

על פי האישום השמיני - במסגרת התעניןותו של אלכסנדר בפיתוח גוף ובהגדלת מסת שריר, קיבל הוא מאדם אחר את מספר הטלפון של המערער, תוך התייחסות לכך שהמעערער רפואי, בין היתר, תרופות וכדורים אותם לא ניתן לרכוש

שלא באמצעות פניה לרופא משפחה.

במהלך לכר, בmonth אוגוסט 2018, שוחחה בת הזוג של אלכסנדר, يولיה, עם המערער טלפון, וביררה אודiot רכישה של תרופות וסטרואידים אנабוליים.

במהלך לכר, בשני מועדים, מכר המערער ל يولיה ואלכסנדר, תרופות וסטרואידים אנабוליים בעלות כוללת של 4,000 ₪, ואלו כללו טבליות, אמפולות ובקבוקים.

בمعد המכירה או בסמוך לו, שיווק המערער את הסטרואידים כתכשירים מקוריים המיוצרים כחוק, והנמכרים בבית מרקת ("מצג השווא"), ותדריך את אלכסנדר אודiot מינוני צריכת הטוסטロン, וכתוואה מצג השווא, רכש אלכסנדר את הסטרואידים מהמערער, והשתמש בהם, בסוברו כי מדובר בתכשירים המיוצרים כחוק.

על פי האישום התשייעי - בין המערער לבין עומר היכרות מוקדמות הנسبה על פיתוח גוף.

בין השנים 2014-2015, מכר המערער לעומר, סטרואידים אנабוליים מסווג אמפולות המפרות את סימן המסחר הרשם Testoviron, וכן תכשירים נוספים בעלות כוללת של 37,570 ₪.

על פי האישום העשי - בשני מועדים שונים, החל מחודש Mai 2018, מכר המערער לוידימיר, סטרואידים אנабוליים בעלות כוללת של 2,400 ₪, כאשר כללו מארזים המכילים אמפולות וחפיפות טבליות.

בمعد המכירה או בסמוך לו שיווק המערער את הסטרואידים תחת המותג "BLANCO" כאמפולות תוצרת קנדה, כאשר הוא מציין כי מדובר ב"חברה טובה" ("מצג השווא"). כתוואה מצג השווא, רכש לוידימיר את הסטרואידים אשר הוא סבור שרכש תכשיר אשר יוצר כחוק.

במהלך, הדריך המערער את לוידימיר אודiot מינוני צריכת הסטרואידים ואופן הזרקתם.

על פי האישום האחד עשר - בשישה עשר מועדים שונים, בין התאריכים 17.10.18 - 13.04.16 מכר המערער למהדי, סטרואיד אנабולי מסווג טסטוסטטרון בבקבוקים בסך כולל של 28,864 ₪.

על פי האישום השני עשר - בין המערער לבין אDIR, היכרות מוקדמת בהיות המערער מאמן כושר ובעל חנות לתוספי מזון בחדר הקוסר "בודי שייפ", בו מתאמן אDIR.

בעשרה מועדים בין השנים 2017-2018 מכר המערער לאDIR סטרואידים אנабוליים בסך כולל של כ-10,000 ₪,

הcoliילים טבליות, אמפולות ובקבוקים.

על פי האישום הארבעה עשר - בין המערער לבין מוחמד היכרות מוקדמות בהיות השניים מתחרים כפתחי גוף. מוחמד הינו בעליים של חנות לתוספי תזונה.

באربעה מועדים שונים, בין השנים 2018-2017, מכיר המערער למוחמד, סטרואידים אנאבוליים בסך כולל של כ- 20,000 ₪, ובתמורה לophobic מהchnerות של מוחמד.

על פי האישום השישה עשר - בין המערער לבין אלירז היכרות מוקדמת, הנسبה על רכישות של תוספי תזונה על ידי המערער מחנות אותה ניה אלירז עד לשנת 2012, בהיותו מתחרה בפיתוח גוף.

עובר לתאריך 26.1.14 שוחח המערער טלפון עם אלירז והציג לו לרכוש סטרואידים אנאבוליים, והחל מתאריך זה ועד לתאריך 23.04.14 מכיר המערער לאלייז, בשלוש הזדמנויות, סטרואידים בסך כולל של 1,649 ₪.

התרשומות של אלירז הייתה כי התכשירים אינם מקוריים, ולמצער אינם באיכות גבוהה, ולכן חדל מרכוש אותם.

על פי האישום השבעה עשר - במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אולי לא יותר משנת 2014, החל המערער באחסנה, שיווק, הפצה ומכירה של תכשירים מפרים וסטרואידים אנאבוליים אסורים, כמפורט לעיל.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הפיק המערער הכנסות בסכומים הנעים בין מאות לאלפי ₪ בודדים בכל פעם, אך לא הפיק חשבונות מס/קיבלה בגין הכנסות הנ"ל, כמתחייב על פי חוק. יצא כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ניהל המערער פנקסי חשבונות ורשומים כוחבים, לאחר ולא כולל את מלא הכנסותיו.

בשנים 2014-2018 השמייט המערער את הכנסות שנבעו לו כאמור לעיל, מתוך הדוחות אותו הגיע לרשותו המס, והכל במיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס.

סך הכנסות אותן השמייט המערער הינו 697,197 ₪, כאשר המס החיב מתוך הכנסה זו הינו 131,644 ₪, אותו שילם המערער במסגרת הסדר ביום 27.2.20.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום כמפורט לעיל, המערער יודה ויורשע בעבירות המียวחות לו בכתב האישום המתוון, יוופנה לקבלת תסקير שירות מבחן, אשר אין בו כדי לחיב את המאשימה. בין הצדדים אין הסכמתם לעניין העונש, וטיעוני הצדדים יעשו באופן חופשי.

.3. ביחס למערער הוגש בבית משפט השלום שני תסקרים, אשר יפורטו בחלקם לאור צנעת הפרט.

על פי התסcker הראשון, המערער עבד כמדריך כשר בחדר כשר, ובמהמשך החל לעסוק בשיווק תוספי מזונה, השקייע רבות בתחום פיתוח הגוף, ולדבריו, השתתף בתחרויות, יציג את המדינה בעולם וקיבל תארים חשובים.

המערער נעדר עבר פלילי ושלל שימוש בחומרים פסיקואקטיביים.

ביחס לעבירות בגין הורשע, התקשה תחילה להתייחס באופן עמוק ולבטא אחריות על התנהלותו עוברת החוק, אך בהמשך, הודה בעבודות כתוב האישום, והביע חרטה ואחריות על מעשיו.

לדבריו הרקע להסתמכותו בפליליים בתיק זה התבבס על התפתחותו בתחום פיתוח הגוף, ובמקביל לשאיתו להצלחה ולビוס מעמדו הכלכלי. לטענותו, הזכיה בתארים בתחום פיתוח הגוף הגדילה את הפניות אליו למכירת סטרואידים אנאボליים.

על פי התסcker, לטענת המערער, ענף ייצור הסטרואידים האנאボליים החל להתפתח בשנת 2014, ובעצת חברו הוא החל לפעול לייצור התכשירים בכוחות עצמו, בשנת 2014 רכש מכונה לייצור הcadorsim, אך נتفس על ידי המשטרה בסמוך לרכישה, ובשל כך לא המשיך לעסוק בייצור התכשירים, יחד עם זאת, המשיך לophobic בחומרים אלה, אותם רכש ממכוון.

לדבריו, לאחר שנתיים רכש מחברו מכונה זהה, באמצעותה יצר את הסטרואידים האנאボליים. במקביל לייצור, עסוק המערער במכירתם ונמנע מדיווח על הכנסתוו לרשותו של המסים.

המערער תיאר כי קיים העדר אכיפה של השימוש בסטרואידים האנאボליים, ולפיכך לא העיר כראוי את חומרת העיסוק בייצור ובמכירת תכשירים אלה.

המערער שיתף כי ידע שמעשו אסורים אולי היה קושי לעצור את עיסוקו בייצור ושיווק הסטרואידים האנאボליים, ואמר כי איןנו מעוניין לחזור ולעסוק בתחום זה.

שירות המבחן התרשם כי לצורך הצלחתו הכלכלית המערער עשוי לפעול באופן פרוץ גבולות, תוך טשטוש גבולות האסור והמותר, ומבלילו להתחשב בתוצאות התנהלותו, ויתכן ואלו עדמו בסיס התנהלותו ומעורבותו בעבירות.

לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי לאורך השנים ניהל המערער אורך חיים מסתגל וمتפקיד, כפי שהוא לידי ביטוי בתפקידו התקין במסגרת לימודים ועבודה לאורך השנים.

עוד התרשם שירות המבחן כי מאז מעצרו חוווה המערער טלטלה משמעותית בחיו, וכיום עורך מאמץ לשיקם את חייו, ולהזירם למסלול, דבר שהוא לידי ביטוי, בין היתר, בתשלום חובותיו לרשות המס ניסיון לשוב לתפקיד בתחום התעסוקתי.

שירות המבחן מעריך כי קיים עדין סיכון מסוים להמשך התנהלות דומה בעתיד, בייחודה על רקע העובדה כי שב לעבודה בתחום זה כמאן כשר. יחד עם זאת, נראה כי בהשתלבותו בטיפול יש כדי לצמצם את הסיכון הנש��ף.

שירות המבחן המליץ על דחית הדין לתקופת ניסיון טיפול.

בתסקير השני, צוין כי המערער השתלב והחל בתהליך טיפול בקבוצה, מהשתתפותו ניכר שיתוף פעולה מלא, והוא בעל מוטיבציה פנימית גבוהה יותר לעبور תהליך למידה והתבוננות אישי עמוק.

צוין כי בפגישים תחילת ביתא המערער עצמו ממקום קורבni, אך עם הזמן ניכרת תנובה של ידי אחריות גדולה יותר מכך, ויכולת לבחון מעורבותו והתנהלות באופן אחר מכפי שהיא רגילה עד כה.

שירות המבחן שוחח עם המערער אשר שיתף באמצעותו שהוא עורך חיים תקין ונורמטיבי יומי, והדבר בא לידי ביטוי בהפסקת העיסוק במכירת חומרים אנאבוליים כאמור, בחרזרתו לתפקיד תקין בעולם התעסוקה בתחום אימוני כשר, ובשילובתו להינsha מחדש ולהקם משפחה.

שירות המבחן מתרשם כי בתקופה الأخيرة המערער החל בתהליך אישי ממשוערי בדרך לשיקום חייו.

לאור כל האמור, ממליץ שירות המבחן להעמיד את המערער בצו מבחן למשך שנה, ועל מנת לעמודו להמשך ניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי, הומלץ לאמץ גישה שיקומית חינוכית בעניינו ולהטיל עליו של"צ בהיקף של 300 שעות, ובនוסף מסר מותנה.

טייעוני הצדדים לעונש בבית משפט השלום

4. במסגרת הריאות לעונש הוגש מטעם המאשימה דיסק (ת/1) ובו תיעוד של החיפוש והtrapisaה במעבדה שבבית המערער.

ב"כ המאשימה טענו לחומרת המעשים לאור מהות החומרים אותם שיווק המערער, חומרים האסורים לשיווק ע"י משרד הבריאות, ויכולם להיות סכנה של ממש לבריאות המשתמש, הן בהיבט הפסיכיאטרי והן בהיבט הנפשי, עד לכדי תופעות של דמנציה, מאניה, התקפי לב ומומות.

נטען כי משנה תוקף לחומרת המעשים מתאפשר עת המערער לא הסתפק בשיווק והפצה, הגדייל לעשות ובשנת 2017 יבא סטרואידים אנабוליים מסין אותם רകח וייצר מהם טבליות ונוזלי הזרקה, חומרים חדשים שעברו שניינן על ידו, בכמותות להפצה מסחרית.

נטען כי המערער ערבות חומרים לכדי יצירת חומר חדש אותו מכיר ללקחות, וחילק את הסטרואידים שסקנה למנות קטנות אותן מכיר, רകח אותן בטבליות ונוזלי הזרקה במיחסן מלוכלך, בתנאים סניטריים לא נאותים הכל ללא פיקוח סנטראלי, ללא בקרת איכות, ללא השכלה רפואי או ניסיון רפואי, ובאופן שהעמיד את לקוחותיו בסכנה בריאותית של ממש.

עוד נטען למידה חמורה נוספת, הנובע מהשיווק תחת המותג "בלאנקו", כאשר האրיזות מדבקות שהכילו פרטם כוזבים על הרכב התכשיר והעובדיה שהוא יוצר בקנדה, ותהליך תפוגה המתבסס על חומר הגלם והכל לייצור מצג כאילו מדובר במוצרים וארכיזות של חברת "פארמה קומ'" המשווקת תכשירי תרופות באופן לגיטימי.

נטען למקרה כלפי הלקחות, וכי המערער גرم להם להכניס לגופם חומרים מסוכנים הנחוצים להיות חוקיים, והמערער היה מודע ואديש לנזקים הבריאותיים שלולים החומרים לגרום לאנשים שצורכים אותם, והכל למען בצע כסף.

נטען לפגיעה חמורה בערך החברתי של שלום הציבור ובריאותו, התבקש לקבוע מתחם עונש הולם של 7-4 שנות מאסר בפועל, תוך אבחון מעוניינו של الآخر באותה פרשה, והתבקש להטיל ענישה חמורה ומשמעותית.

ביחס לעבירות המס אשר באישום שבעה עשר, נאמר כי המערער הגיע להסדר עם פקיד השומה ושילם את חובו. נטען כי מדובר בסכום גבוה שהעולם, ואין מדובר רק בהעלמת הכנסת אלא בהגשת דוחות כוזבים תוך ניהול ספרים כוזב.

ביחס לעבירות המס התבקש לקבוע מתחם הנע בין 18-8 חודשים מאסר, והטלת קנס שינווע בין 70,000 ל- 100,000 ל"י וענישה נלויה.

התבקש לגזר את עונשו של המערער ברף העליון של המתחמים.

5. לטענת ב"כ המערער - המערער נעדר עבר פלילי, כל לקוחותיו של המערער היו מודעים היטב לחומרים שהם מקבלים ממנו, וחילקם בעלים של חניות לתוספי תזונה, הם שננים בתחום, ומקרים היבט גם את החומרים עצם.

נטען כי המערער עצמו השתמש בחומרים, והדבר מוכיח שהוא האמין שמדובר בחומרים עילאים שאינם מזיקים, וגם האנשים אשר התלוננו על פי כתוב האישום על תופעות לווי, המשיכו לשימוש בחומרים אלו, וב"כ המערער טען כי הוא סבור שחלקם משתמש בהם עד היום.

לענין המעבדה נטען כי מדובר בחדרן לחלוקת החומרים לצורך אריזתם, וכי המערער שיתף פעולה.

ביחס לעבירות המס, נטען כי המערער הסיר את כל המחדלים, והואודה בהזדמנות הראשונה.

נטען כי המערער אשר נמצא בהליך משפטיא ארוך, שינה דרכו לחדוטין, חזר לתחומי הכהר, מפעיל חדר כושר ולא נפתח נגדו תיק נספּ.

נטען כי המערער היה עוצר חדשניים, לאחר מכן היה במעצר באיזוק אלקטרוני כחצי שנה, ההליך המשפטי השפיע עליו ושינה אותו מהקצתה אל הקצה, ואין סיכוי שהוא יחזור לבצע עבירות, וכן גם מצביע שירות המבחן.

המעערער אמר כי השוק של הדברים הללו מתחילה שימוש עצמי, כי הוא החל לזכות בתחרויות ושמו הלך לפניו, התחיליה דרישת, באו אנשים רבים הוא הכין אותם לתחרויות. לדבריו, חלק מהתחרויות דרש את השימוש בחומרים אלו וזה מקובל, זה היה תחום אפור, עדין זה היה מותר בספרות זהה, והוא לא הגיע שהוא עשה משהו שאינו בסדר. המערער אמר כי בשנתיים אלו איבד את הכל, את משפטותו, את ביתו את הקריירה ואת העבודה. לדבריו הקים סטודיו לאמון הייעוץ כושר ובנית תפראתי תזונה, ערך טיפול עם שירות המבחן והוא מקיים שם פגישה פעמי שבוע. המערער ביקש שבית המשפט יאפשר לו להמשיך בכך, והוסיף כי אם היה מבין את החומרה מראש לא היה נכנס לכך.

בית משפט השלום הורה על קבלת חוות דעת מעת המmonoה על עבודות שירות, והתקבלה חוות דעת חיובית.

גזר הדין

6. בגזר הדין סקר בית המשפט את נסיבות ביצוע העבירות וتسקורי שירות המבחן, נקבע כי המערער ביצע את מעשיו על אף הסיכון הכרוך לשימושים בתכשירים, הטעה בדבר איות התכשיר והחומרים המצויים בו, ופגע בקניינם של בעלי סימני המסחר, פגעה כלכלית ותדמיתית למدينة ישראל, לא דווח חוק על הכנסותיו וגרם לפגיעה ישירה בקיופה הציבורית ובעקנון השווון בנשיאות נטל המס, ומכל האמור נקבע כי הדבר מעיד על פגעה ממשית בערכיים חברתיים מגנים, וביניהם השמירה על בריאות הציבור, שלמות הגוף ופגיעה כלכלית, וכל זאת ברףBINONI גובה.

בית המשפט הפנה לגזר הדין בעניינו של מר לירון ושביביץ, אשר נזכר בחלק מהאישומים, ציין כי חלקו בשרשורת

העבריתנית הסתכם בשיווק ומכירת התכשירים ולא ניתן היה ליחס לו את היוזמה בהנעת המעשים, וכי חלקו של המערע גדול משמעותית.

לאחר בוחנת נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוגגת, נקבע על ידי בית משפט השלום מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות, לרבות עבירות המשם בהן הורשע המערע, הכולל מאסר הנע בין 12 ל- 36 חודשים.

נקבע כי לא קיימים שיקולים מצדיקים סטיה מהתמחם לחומרה או לקולא.

בית המשפט בוחן את נסיבותו האישיות של המערע, העדר עבר פלילי, ניהול אורח חיים נורמטיבי, וקבע כי שליחת המערע למאסר תיפגע בו ובמשפחה ובמקור פרנסתו.

נבחן ההליך הטיפולי אשר ערך המערע, והוא הוועד לזכותו לצד הוודאות המיידית והבעת החרטה, כמו גם חלוף הזמן ועברו הנקי של המערע.

לאור כל האמור, הוטל על המערע, מאסר בפועל במשך 12 חודשים, בגין ימי מעצרו, מאסרים מותנים וכנס בסך 30,000 ₪.

טענות המערע בערעור ובערעור שכגד

.7. **טענת ב"כ המערע/המשיב:**

שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם הנע בין 12 ל- 36 חודשים, הרף התחתון של המתחם המתאים בנסיבות העניין, מתחיל מאסר על תנאי ושל"צ.

לאור העדר פסיקה קונקרטית מתאימה, חרג בית המשפט לחומרה וקבע מתחם הגובה בהרבה מזה שצורך, כדי לשמור על האיזון המתאים בין חומרת המעשה לבין העונש המתאים.

לכל היותר, היה מקום לקבוע רף תחתון של מתחם עונש הולם, הכולל מספר חודשים לרכיביו על דרך עבודות שירות.

לא ניתן משקל ראוי להuder עבר פלילי, להמלצות שירות המבחן, להליך הטיפול ולפגיעה האנושה של מאסר בפועל ממשך בהמשך שיקומו, וכך גם לא הובאו בחשבון פרק הזמן הממושך של האיזוק האלקטרוני, הסרת המחדלים והתמכחות ההלין.

בנסיבות העניין, ובהתחשב בכל הנתונים ובהליך המשמעותי שעבר המערער, היה מקום לסתיה ניכרת מהמתחם לקולא בשל שיקולי שיקום.

המערער היה במעטץ חודשיים, ובאיוזק אלקטרוני תקופה ארוכה, ולמד את הליך, כתה הוא אדם חדש ויש סיכוי גבוהה מאוד שיצילח להשתתקם כאשרה מן השורה ויקים משפחה.

לא הרבה מפריד בין עבודות שירות, שכן הוא נשפט ל - 12 חודשים מאסר בפועל, ובניכוי חודשיים מאסר העונש מועמד על 10 חודשים, ונitin לרצות עבודות שירות של 9 חודשים, ההתחשבות המתבקשת הינה של חודש מאסר בפועל. נתען כי לאחר בפרשה נגזר עונש של עבודות שירות. האינטרס הציבורי לא "פגע מכך, עדין מדובר בעונשה ממשמעותית".

טענות המערערת בערעור ובערעור שכנדג

8. לטענת ב"כ המערערת/המשיבה:

גזר דין של בית משפט קמא שגוי ואני הולם את מהות מסכת העבירות המסכנות הבריאות שביצע המשיב במשך 4 שנים, בעצם הקמת מפעל יצורי עברייני לייצור סטראודים אנאבוליטים, שיוקם תוך הטיעית צרכנים ותוך גלוי אדיות בוטה לשולם ובריאותם.

מתחם העונש שנקבע אינם נותנים ביטוי הלהימה ולנסיבות ביצוע מסכת העבירות אשר ביצع המשיב, על כלל היבטים ובעיקר היותן מסכנות בריאות. לא היה על בית המשפט קמא לקבוע את המתחם בהתאם על המתחם שנקבע בעניינו של השותף, אשר מעשי קלים לאין שיעור ממעני המשיב.

בשונה ממעני השותף שרכש מהמשיב את התכשירים והפיקם, המשיב הינו הרוח החיים והדומיננטית של ייצור ושיווק התכשירים האסורים. מדובר בני שיזם שרשרת מעשים עבריינית במשך 4 שנים, יצר ושיווק תכשירים אסורים באופן שיטתי ללא הכשרה מתאימה או תנאים סניטריים באופן שסיקן את בריאותם ושלומם של המשתמשים, תוך ניצול מעמדו

בקרוב משתמשים, הטעיתם תוך גילוי אדישות בוטה לנזק שהוא עלול להיגרם להם ולנזקם שנגרמו להם הלכה למעשה.

הרף התחתון של המתחם אינו משקף נוכחה את היקף הנזקים הפיזיים שנגרמו למתלוון באישום 7, שעוניים בשירות שיעור, גודש בפטמות, שיעור יתר באיברי הגוף ופציעי אקנה. לא ניתן משקל כמתחיב לפוטנציאל הנזקים הפיזיים שהיו עלולים להיגרם לכל אחד מעשרת הcrcנים שבו ורכשו מהמשיב את הסטרואידים, וכן גם לא ניתן המשקל המתחיב לפוטנציאל הנזקים הנפשיים שהיו עלולים להיגרם.

הפגיעה בערכיהם המוגנים הינה ניכרת וגבואה, ונמשכה 4 שנים.

מקרה זה ייחודי בנסיבותיו, ומשכך, הפסיכיה חסורה, ועליה קושי מהסתמכות בית המשפט כמו על הפסיכיה, אשר שונה בנסיבותיו ומדובר בנסיבות מיוחדות שם, שאין מתחכמת קצחות מועד ובועלות הפקת רוחחים מהיקף נמור מאלו שהפיק המשיב, וגרמה לנזקים מינוריים יותר ומרביתם הסתיימו בהסדרי טיעון סגורים.

ביחס לקביעת העונש, לא ניתן המשקל הרואוי לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, ונinan משקל יתר להליך הטיפולי קצר המועד.

נתען כי ב"כ המערערת ערים להליכי השיקום, ולמועד ביצוע העבירה ביחס לגזר הדין, וביחס למועד הערעור, אך עדין הענישה מקלה, המתחם מקל לעין שיעור, ואין להשוות בין מעשי השופט למעשי המשיב.

מלבד האמור, התבקש לקבוע מתחם עונש חולם הנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר, ולהטיל ענישה בשליש התחתון של המתחם.

דין והכרעה

9. לאחר שנבחנו נסיבות ביצוע העבירות, תסקרי שירותי המבחן, ת/1 המתעד את תפיסת המחנסים בהם המערער הקים מעבדה, גזר הדין וטיוני הצדדים, המסקנה הינה כי יש לדחות את ערעור המערער, בעפ"ג 22-01-22 5746-01-22 ולקבל בחלוקתו את ערעור המדינה בע"פ 8333-01-22, כך שיוחמר עונשו של המערער/המשיב, ואור הכלל כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין, לא תוטל ענישה המשקפת את מלא חומרת המעשים.

תחילת לנסיבות המקיפות, יש לומר המטרידות, של ביצוע השורה הארוכה של העבירות על ידי המערער.

כתב האישום המתוון, כמו גם התייעוד במסגרת ת/1, מעלים תמונה חמורה של מי אשר במשך ארבע שנים מבצע

שורה ארוכה של עבירות אשר יש בהן פוטנציאלי של ממש לפגיעה בגוףם ובנפשם של רוכשי המוצריים אשר הוא מייצר בمعنى מעבדה במבחן נטול כל סנטיציה מינימאלית.

בעצם ייצור החומריים האמורים ללא הכרה, ללא הסמכה, ולא תנאים נאותים, בחר המערער, מתוך בצע הספר, להעמיד בסכנה של ממש את רוכשי המוצריים הללו, אשר הוא יצר בתת תנאים.

אין מדובר באירוע חד פ уни, אלא בכך שהמערער באופן שיטתי מקיים מעין מפעל קטן במעבדה קטנה, ומיצר חומריים בעלי פוטנציאלי סכנה של ממש.

ודוק, לא רק בפוטנציאלי סכנה מדובר, אלא כפי שעולה מכתב האישום, באישום השביעי, המוצריים אשר מכיר המערער גרמו בפועל לתופעות לוואי קשות, כמפורט לעיל.

גם בכך לא היה כדי להרטיע את המערער, או לגרום לו לחדר ממעשו, ואם לא די בכך, הוא אף אומר לאותו אדם אשר נפגע מהתקシリים, כי בתופעות לוואי יש כדי להעיד על אפקטיביות התקシリים.

תעזה זו של המערער לומר דברים שכאלו למי אשר סובל מהתופעות לוואי שכאלו, מעידה על כך שככל אשר עומד לנגד עניינו הינו רצונו להרוויח כספים, והוא המחיר, בפגיעה בבריאותם ובנפשם של קורבנוטוי, אשר יהא.

ביחס לאותו אישום השביעי, בזמן המכירה, שיוקם המערער את התקシリים שמכר ככאלו שהינם מקור אירופי או קנדי. מצג שהוא זה אשר הוגג גם כלפי אחרים כמפורט באישומים האחרים דלעיל, גרם לכך שקורבנו של המערער, סבר כי מדובר בתכשיר שיווצר חוק.

המערער אם כן, במרמה וצבב, יוצר מצג שווה, מוכר התקシリים אשר מיוצרים בתנאים לא תנאים, במרמה, משווים כתכשיר מקור אחר תוך יצירת מצג כי הם מיוצרים חוק, וכאשר בא אליו נפגע עם תופעות לוואי קשות, המערער גם באותו שלב אינו טורח לומר את האמת, אינו טורח לגלות לואותו נפגע את התוכן האמתי והמדויק, ואת אופן ההכנה המדוקיקת, של אותן תכシリים אשר הוא מכר לו במרמה, ומוסיף על פשעו בכך ש"מרגע" הוא את הקורבן באומרו לו שההתופעות הללו מעידות אל אפקטיביות התקシリים.

10. דומה כי הדברים הללו מדברים בעד עצמו, ולמדמים על החומרה היתרה, לא רק בהיבט הכספי הכלכלי, אלא בהיבטים של פגעה בפועל, לצד פוטנציאלי פגעה רחב היקף, בגוףם ובנפשם של קורבנות המרמה והצד של המערער.

מדובר בנסיבות מסחריות וגדלות מאוד של חומריים שונים, אשר המערער מכר בצד למשתמשים תמיימים אשר נפלו קרוב למסכת המרמה שנקט.

צפיה בסרטונים אשר במסגרת ת/1 המתעדים את החיפוש והתפיסה שנערכו במעבדה שהקים המערער, מעלה כי המערער הקים מעין מפעל קטן לייצור, אך מפעל זה נטול כל תנאים בסיסיים סנטריים מינימאליים לייצור תכשיטים לצריכת אדם.

כך על פי הרטון המסתויים בספרות 895 - מדובר למשה בטען מחסן אשר לא ניתן לומר בשום אופן כי התנאים אשר בו יכולים לשמש לייצור תכשיטים כלשהם, ארגזים ו קופסאות פלסטיים נמצאים בערבוביה, שקיות אבקות, קופסאות עם אבקות, בקבוקי פלסטיים, והכל נחזה להיות נטול כל סנטיצה מינימאלית הנדרשת למוצרים אשר מיועדים לצריכת אדם.

מדובר במקום אשר בו בקבוקונים, אבקות, כדורים, קרטונים, ואבק רב, חלק מהדברים על הרצפה, נמצאים שם פריטים שונים המאוחסנים בו.

הרטון המסתויים בספרות 896 - מתעד כניסה למחסן שני של המערער, וגם בו נצפים חפצים רבים, חלקם על הרצפה, ארגזים, בקבוקים, מכונות, כלים, בקבוקונים, מכשירים, ארגזים המיכילים בקבוקים עליהם תוויות שונות, קופסאות הנחזות להיות קופסאות של כדורים ועליהן הכיתוב BLANCO, טבליות, ארגזים הכוללים טבליות רבות, חלק מהדברים מונחים על הרצפה, וגם כאן קיימים קושי לומר כי מדובר בתנאים אשר יש בהם תנאי סנטיצה ראויים. בנוסף, צולמו כמה חבילות של מדבקות בצבעים שונים, עליהם מופיע הכיתוב Testoviron.

11. מכתב האישום רחב היקף עולה כי מעשיו של המערער כוללים פגיעות בערכים מוגנים בכמה וכמה מישורים שונים זה מזה, וכל אחד מהם בנסיבות חמורות וברף גבוה של פגעה בערכים המוגנים.

כך, פגע המערער בייצור ובמכירה בערכים המוגנים של שמירה על בריאות הציבור ושמירה על גופו ונפשו של אדם.

לצד אלו, פגע המערער, במרמה שהעמיד אל מול קורבנוטו, פגעה כלכלית בקニינם, תוך שהטעה אותם, וגרם להם לסביר שמדובר במוצרים המיוצרים בתנאים אחרים, במדינות אחרות, ע"י גופים אחרים.

זאת ועוד, המערער פגע גם בזכויות של בעלי סימן המסחר, השתמש במוונטיין של חברת תרופות, יצר מצג כוזב בדבר מותג אשר ציין כי מיוצר בקנדה ולא בתת תנאים במחסן של המערער.

אם לא די בכך, הרי שהמערער אף לא הפיק חשבונות מס קבלה בגין הכנסתות בהיקף גבוה, השמייט הכנסתות בכונה להתחמק מתשלום מס, ובפועל התהמק מתשלום המס, עד אשר לאחר מכן, בעת שההlixir בתקפו, שילם את חובו.

12. בהינתן הנסיבות החמורים של ביצוע העבירות, באופן מكيف, סדרתי, משך ארבע שנים, ותוך ייצור ומיצירת אלפי מוצרים לקורבנות תמימים, אין אלא לומר כי מדובר בפגיעה בערכים המוגנים, ברף גבוה ביותר.

אין מדובר באירוע נקודתי, אין מדובר במכירה יחידה, אין מדובר אף בפוטנציאלי נזק אלא בכך של ממש שగרums המערער, ומדובר במסכת של יצור ומכירה, תוך התעלמות מהנסיבות הרכוכות בכאן.

המענה העוני הולם סדרה כה ארוכה של עבירות חמורות, מחייב מאסר בפועל משמעותית וממושך.

המענה העוני הולם צריך לבוא לידי ביטוי במתחם, ורף תחתון של 12 חודשים מאסר, אינו משקוף, אף לא במקצת, את מלאו החומרה ואת המענה הולם לעבירות אלו.

אכן, מקרה זה ייחודי במובן זה שהഫסיקה עד כה עסקה במקריםבודדים, או בנסיבות חמורות פחות, אך אין בכך כדי למנוע מענה עוני הולם לחומרה במקרה זה.

בהתנתק האמור לעיל, אין לומר כי עתירתה העונית של המשיבה, הן לעניין המתחם והן לעוניה במסגרתו, מחמירה.

לצד הצורך בקביעת מתחם עוני הולם מחמיר יותר, גם היה מקום ליתן משקל רב יותר, בעוניה במסגרת המתחם עצמוו, לשיקולי הרתעת היחיד ושיקולי הרתעת הרבים.

באשר לשיקולי הרתעת היחיד - גם כאשר ניתנת הדעת להליך הטיפולי המסויים אשר עבר המערער, ניכר כי גם עתה אין הוא נותן את מלאו הדעת למשמעות הקשה של מעשו ולחומרתם.

כך, בטיעונים לעוני בית משפט השלום, נטען מטעמו כי כל לקוחותיו של המערער היו מודעים היבט לחומרים שהם מקבלים ממנו, וחלים בעליים של חניות לתוספי תזונה, הם שניים בתחום ומקרים היבט את החומרים עצם.

דברים אלו לא רק שמדוים הם על קבלת חלקית של האחריות, אלא שהם אף בבחינת הוספת עובדות ונסיבות על אלו שבכתב האישום המתוקן, ואין להתייר הבאת נסיבות ועובדות נוספות כאמור.

כתב האישום מצין במפורש את מסכת המרמה וההטעה שהטעה המערער את כל לקוחותיו המפורטים בכתב האישום, ומדובר בשורה ארוכה של לקוחות.

טענה כי לקוחותיו היו "**מודעים היבט**" לחומרים שהם מקבלים, סותרת לחולין את כתב האישום המתוקן המפורט לעיל. הדברים ברורים ואין מקום להרחב על כך.

אם לא די בכך, הרי שהמעערער עצמו אומר כי לא הרגיש שהוא עשה משהו לא בסדר, כי מדובר היה בתחום אפור, ועוד טענות מסווג זה. בהקשר זה יש לציין את העובדה שמספר שנים קודם לכן, מערער זה החל בניסיון קודם להקים מעבדה

כאמור, נתפס על ידי המשטרה, ואוthon עת הפסיק לעסוק ביצור אך המשיך לסתור, ובחלוּף שנתיים רוכש הוא שוב מכונה זהה באמצעותה הוא מייצר את התכשיטים.

המערער ידע גם ידע על האיסור לעשות את מעשיו, מי אשר נתפס ע"י המשטרה, אך חוזר ומבצע זאת, יש לדוחות מכל וכל את טענתו על כי לא הייתה לו ידיעה.

העובדת שהמערער לא נרתע ושב להקים מעבדה, למטרות שקדום لكن נתפסה מכונה קודמת שרכש לייצור כדורים, מביאה למסקנה כי צריך להינתן משקל בעניינו של המערער, גם לשיקול הרתעתה היחיד.

בנוסף, היה מקום ליתן משקל לרתעתם הרבים, שכן מדובר במשעים המסקנים את הציבור, והצורך להגן עליו מחייב הרתעה על כי יידע מי אשר מבקש לייצר חומרים שכאלו, באופן שכזה, בגין הוראות החוק, ללא כל תנאים סנטיריים מינימאליים, ותוך מרמה והטעה של הרוכשים התמימים, כי יכול ולמעשו תהיה משמעותית חמורה.

13. באשר לעניינו של الآخر אשר היה שותף לחלק מהמעשים - מעיון בגזר דין מיום 16.7.20 בת.פ. 18-11-22402 עולה כי אין מדובר למי אשר מעשי בחומרה או בהיקף כפי מעשי המערער. נקבע מפורשות כי אותו אחר אمنם היה חלק בשרשראת העברנית, אך לא היה היוזם והיוצר שלו, ונקבע מפורשות כי "אין מחלוקת כי חלקו של נמי בן משה, המייבא והמייצר, גדול ומשמעותי מזוה של הנאשם ויש לתת לך משקל הולם במסגרת גזר הדין" (עמ' 34 סעיף 19(ג) לגזר הדין) בעניינו של الآخر נקבע מתחם עונש הולם הנגע בין 6 ל- 20 חודשים מאסר, והואotel עליו מאסר של 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪.

המערער הינו היוזם, הינו הרוכש של חומרי הגלם והמכונות, הינו זה אשר הקים את המעבדות וייצר את המוצרים, והוא אשר הינו הגורם המרכזי והmóvel, ואין כל מקום לגזירת עונשו מעונשו של الآخر.

חומרת מעשי המערער, נסיבות ביצוע העבירות על ידו, וריבוי העבירות, כל אלו עלולים כמה מונחים על מעשהו של الآخر.

סוף דבר

14. לאור כל האמור, המסקנה הינה כי העונשה אשר הוטלה על המערער מוקלה עימיו באופן משמעותי, ומהיבת התרבותות ערכאת הערוור.

גם כאשר ניתנת הדעת להליך הטיפולי המסוים שעבר המערער, לשיקולים עונשיים הקשורים בשיקומו, עדין על העונשה לאזן בין השיקולים הללו לבין האינטרסים הציבוריים המגולמים בהליך, והמחיב הבאה במסגרת השיקולים את הצורך במתן מענה לעוני הולם, שיקולי הרתעתה היחיד והרתעתם הרבים, וכן שיקול הגמול.

הענישה להלן אינה ממחמת הטענה הרואה למסכת מעשו של המערער. לצד הצורך בהחומרת הענישה אשר הוטלה על המערער, יש לתת מקום מסוים גם לקבלת האחריות על ידו, הגם שהינה מסוגת, ולהליר הטיפולי ש עבר, ובנוספף לכל אלו, לא תוטל מלאה הענישה המחייבת הרואה, לאור הכלל לפיו אין זה ממנהגה של ערכאת הערעור למצות את חומרת הדיון.

אשר על כן, ערעורו של המערער בעפ"ג 8331-01-22 נדחה.

ערעור המדינה בע"פ 5746-01-22 מתකבל בחלוקתו, ועונש 12 חודשים המאסר אשר הוטל על המערער בבית משפט השלום יוחמם.

עונש המאסר בפועל המוטל על המערער יהיה למשך 30 חודשים, בגין ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

שאר רכיבי גזר הדין ישארו בתוקףם.

המערער יתיצב לתחילה ריצוי המאסר ביום 3.7.22 בשעה 00:08 במתokin הכלילאה דקל.

מושע למערער לעבור הליך מיען מוקדם.

ניתנה היום, ב' סיון תשפ"ב, 10 יוני 2022, במעמד הצדדים.

רחל טורן, שופטת

יאאל עדן, שופטת

**רייטל יפה-כ"ץ, נשיאה
אב"ד**